

الحج

مدنی سورة دی ۷۸ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ

عَظِيمٌ ﴿١﴾

ای خلکو د خپل رب له (عذابه) وويريری، بيشکه چي د قيامت زلزله ډيره لويه پيښه ده.

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ

كُلُّ ذَاتٍ حَمْلٍ حَمْلًا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ

بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾

(د دغي ورخي ويره او هيبته به تر دي حده سخت وي چي) هره تي ورکونکي به يي په ليدلو خپل تي خورونکي (ماشوم) هير کړي او هره حامله به خپل حمل وغورځوي او خلک به درته بي سده او نشه بنکاري، دوی به نشه نه وي بلکه د الله تعالی عذاب ډير سخت دی (او له ويرې او هيبته به يي خلک بي سده بنکاري).

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ

مَّرِيدٍ ﴿٣﴾

او خيني خلک بي له کومي پوهي او علمي استدلاله (يوازي د جهل او ناپوهي له امله) د الله تعالی په باب له عناده ډکي خبرې کوي او د هر سرکش شيطان په پل روان دي.

كُنِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ، مَنْ تَوَلَّاهُ فَآنَهُ، يُضِلُّهُ، وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ

السَّعِيرِ ٤

د شيطان کار خو همدا دی چي که څوک يې دوستی او سرپرستی ته غاړه کيږدي، دی به يې خامخا بې لارې کوي او سوزوونکی اور ته به يې راکاږي.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن تُّرَابٍ
ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عِلْقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ
لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ
نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلِّغُوهُنَّ أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن
يُنُوفٍ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن
بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
أَهْتَرَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ٥

ای انسانی پرگنو! که له مرگه وروسته د بیا ژوندانه په باب شکمن یاست، (نو دی حقیقت ته پام وکړی چې) تاسو مو له خاورې پیدا کړئ، بیا مو له نطفې، بیا مو له علقې (د وینې له ټوټې)، بیا مو له مضغې (د غوټې د یوې ټوټې) د سالم بدن یا نیمګړې (اومعیوب جسم په خلقت سره دنیا ته راوستې)، تر څو تاسو ته روښانه کړو چې مونږ د بیا ژوندی کولو قدرت هم لرو) او هره نطفه چې وغواړو، تر یوې ټاکلې مودې یې په ارحامو کې ساتو. بیا تاسو د ماشوم په شکل (د مور له رحم نه) راباسو او تر پالنې لاندې مو نیسو، تر څو خپل فکري او فزیکي قوت ته ورسېږی، ځینې مو (له زړښت نه وړاندې) مړه کيږی او ځینې نور د زړښت تر ټولو بدې مرحلې ته رسېږی چې ټول زده کړی یې له یاده وځي. (او زموږ د قدرت بله لویه نښه دا ده چې) وچې کلکې خمکې ته به ګوري چې د باران اوبه ورباندې نازلې کړو، په خوځښت راشی او ډول ډول ښکلې نباتات او بوټي ترې راشنه شی.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

دا ټولې چارې د دې لپاره دي (تر څو پوه شئ) چې الله تعالى حق دي، او همدې دي چې مړي ژوندي كوي، او د هر كار په سرته رسولو هم قادر او برلاسي دي.

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾

او دا چې قيامت هرو مرو واقع كيدونكي دي، د هغه په راتگ كې هيڅ شك او ترديد نشته، او الله تعالى به په قبرونو كې پراته مړي بېرته راژوندي كوي.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾

او ځيني خلک، بي له پوهې او بي دليله (بلکه د جهل او ناپوهې له امله) او بي له کوم هدايته، او بي له کوم روښانه کتابه، د الله تعالى (قرآن، قضا او قدر او قيامت) په باب جدل او ناندری وهي.

ثَانِي عَطْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾

هغه هم د تكبر او غرور په حال كې، غواړي خلک د الله تعالى له لارې همراه كړي. د دغه ډول شخص لپاره په دنيا كې ذلت او رسوايي ده او په قيامت كې به د سوزوونكي عذاب خوند هم ور وڅكو.

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾

(دغه رسوايي او عذاب) د هغه د خپلو راليزل شويو اعمالو سزا ده، كه نه الله تعالى هيڅكله پخپلو بندگانو ظالم نه دي.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ

أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ

الْخُسْرَانِ الْمُبِينِ ﴿١١﴾

او ځيني خلک داسې دي چې د الله تعالى په وړاندې خپل عبادت (پخپلو مادي گټو پورې) تړلي او منحصر گڼي، كه خير بڼيگڼه (مال دولت، اولاد او سياسي او ټولنيز مقام) ورته په برخه شئ، نو په عبادت خوشاله او ډاډمن وي، او كه له مصيبت او تكليف (ناروغي، تنگلاسي او د سياسي او ټولنيز مقام له محروميت) سره مخ شئ، د

الله تعالى له عبادت نه لاس اخلی (او د بی دینی او ارتداد لمنه نیسی)، دنیا او آخرت له لاسه ورکوی او همدا ده څرگنده خساره او زیان.

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَمَا لَا يَضُرُّهُمْ وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ ذَلِكَ هُوَ

الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾

(مشرکان) د الله تعالى په ځای د هغو شیانو عبادت کوی، چې نه له دوی نه د ضرر مخه نیسی او نه ورته کومه گټه رسوی. بیشکه چې په پیره ستره گمراهی کې ډوب دی.

يَدْعُوا لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لِيُبْسَ الْمَوْلَىٰ وَلِيُبْسَ

الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾

(دوی) د هغو (باطلو خدایانو) عبادت کوی چې زیان یې ورته له گټې نږدی دی. څومره بد ملگری او څومره بد دوست او سرپرست.

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾

الله تعالى به نیک عمله مؤمنان په هغو جنتونو کې هستوگن کړی چې (د ونو او مانیو) لاندې یې (د الهی نعمتونو) رودونه روان دی. بیشکه چې الله تعالى هر ورو د خپلې ارادې تطبیق کوونکی دی.

مَنْ كَانَتْ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ

إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

هغه کسان چې گومان یې کاوه، الله تعالى به په دنیا او آخرت کې د خپل پیغمبر مرسته ونه کړی (او اوس د الله تعالى دغه مرسته په غریدلو سترگو وینی، او په زړونو کې یې د کینې او غم اور بل دی) که یې له وسه پوره وی په یوه رسی دی آسمان ته وخیژی او (پیغمبر ته دی د الریلرل شوې الهی) وحی او مرستی سلسله پری کړی، تر څو یې د زړه د قهر او غضب د اور لمبې سړې شی.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿١٦﴾

او په دې ډول مو، قرآن د روښانه آیتونو په شکل نازل کړ، او چاته چې الله تعالی د هدایت اراده وکړی، په سمه او مستقیمه لاره یې برابروی.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصْرِيَّةَ وَالْمَجُوسَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾

په یقین سره، هغه کسان چې ایمان یې راوړی، او هغه چې یهودیان دی، او هغه چې صابیان (د ستورو عبادت کوونکی) دی، او هغه چې عیسویان دی، او هغوی چې مجوسیان (آتش پرست) دی او هغوی چې مشرکین دی، الله تعالی به د قیامت په ورځ د دوی ټولو ترمنځ قضاوت کوی (ترڅو حق پالونکی او باطل پرستان سره جلا او تفکیک شی) بیشکه چې الله تعالی په ټولو چارو گواه دی.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ
وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ
يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾

آیا نه پوهیږی، چې د آسمانونو او ځمکې ټول اوسیدونکی، لمر او سپوږمۍ، ستوری، غرونه، ونې، څاروی، او ډیر خلک (چه مؤمنان دی) الله تعالی ته سجده کوی، او زیاتره نور چې (کافران دی له سجدي نه انکار کوی) او په عذاب محکوم شوی، بیا هم (طوعاً او کرهاً د الله تعالی د امر تابع دی او د هغه د سلطنت له حدودو وتلی نشی). او څوک چې الله تعالی یې ذلیل او سپک کړی، هیڅوک ورته عزت ورکولی نشی. بیشکه چې الله تعالی د خپلې ارادې او تصمیم تطبیق کوونکی دی.

﴿ هَذَانِ خَصْمَانِ أَخَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ
لَهُمْ شِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾

دا دوه ډلې (حق پالونکي او شيطان پالونکي) سره د يو بل دښمنان او تل د خپل رب په باب په جنگ جگړو بوخت دي، نو د کافرانو (اوشيطان پرستانو) لپاره له اور نه جوړ شوي لباسونه تيار شوي (چې ورته به واغوستل شي) او په سرونو به ورته د جوشيدلو اوبو شاورونه هم راخلاص شي.

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ٢٠

چې کولمي او پوستکي به يې ورباندې خورين شي.

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ٢١

د هغوی لپاره پولادی گرزونه هم شته (چې سرونه به يې پرې وهل کيږي).

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا

عَذَابَ الْحَرِيقِ ٢٢

کله چې د درد او غم په شدت کې، له اوره د تښتې هڅه وکړي، بیرته به ورتیل وهل شي، (او ورته به ویل کيږي) وڅکی د سوزوونکي عذاب خوندونه.

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ

وَلَوْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ٢٣

بیشکه چې الله تعالی به نیک عمله مؤمنان هغو جنتونو ته ورداخل کړي چې (د ونو او ماڼیو) لاندې يې (د الهی نعمتونو رودونه روان دي، او دوی به د سرو زرو او مرغلو په گانو سینگار او ورینمین کالی به يې په تن وی.

وَهَدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهَدُوا إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ ٢٤

(او مؤمنانو ته د الله تعالی له لوري) د پاکي او طيبي وينا(سلام، الحمد لله و سبحان الله او) ستايل شوي لاري(جنت) لارښوونه شوي ده.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَن يُرِدْ فِيهِ
بِالْحَادِمِ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِن عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

هغه کسانو (ته به سخت مجازات ورکړی شی چې پخپله خو) کافران دی او نور خلک هم د الله تعالی له لارې (اسلام) نه منع کوی او د هغو مسلمانانو مخه هم نیسی (چې غواړی له خپل پیغمبر سره د عمرې د اداء کولو لپاره مسجد حرام ته داخل شی، ځکه) مونږ په مسجد حرام کې مقیم او مسافرو ته یوشان حقوق ورکړی، او عبادت او مناسک په ټولو باندې یو شان لازم دی، او څوک چې له حق نه په انحراف سره په مسجد حرام کې ظلم او تیری (شرک او گناه، د بې دینۍ او شرارت خبرو او اعمالو) ته مخه کړی، دردوونکی عذاب به ورکړی شی.

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا
وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾

او (یاد کړی) هغه وخت چې ابراهیم ته مو په کعبه شریفه کې یو (مقام) وټاکه (او له هغه نه مو تعهد واخست) چې هیڅ شی به له ما سره (په ربوبیت کې) نه شریکوي، او زما کور د طواف کوونکو، قیام کوونکو، رکوع کوونکو او سجده کوونکو لپاره (له ظاهري او باطني کثافاتو او پلیدیو څخه) پاک او سپیڅلی کړه.

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ
يَأْتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾

او خلکو ته د حج د فریضې د اداء کولو عمومي اعلان وکړه، چې له لیرې لیرې سیمو نه پلي او په اوبنانو سپاره، ستا په لور راشی.

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ
مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا
وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾

تر څو له دې سفر څخه (خپلې معنوی کتبي) ووينی، او په ټاکلو ورځو کې هغه څاروی د الله تعالی په نوم ذبحه کړی، چې دوی ته مو د روزی په حیث ورکړی دی، او (د قربانی غوښنه) هم پخپله وخورئ او هم یې بې وزلو او تنګلاسو ته وویشي.

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نَدْوَرَهُمْ وَلِيَطُوفُوا
بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

وروسته خپل ځانونه (د احرام د ورځو) له خپرو او گردونو څخه پاک کړی، او خپل نذرونه (او واجبات) پوره او د بیت الله شریف طواف وکړی.

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ
وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
الزُّورِ ﴿٣٠﴾

دا (د حج مناسک دی) او څوک چې د الله تعالی د وضع کړی شویو مقرراتو او حرمتونو درناوی وکړی، د خپل رب په وړاندې یې ورته ډیره غوره او د قدر وړ ده، او بې له هغو څارویو چې حرمت یې تاسو ته بیانېږي، د نورو ټولو غوښنه تاسو ته حلال کړی شوی ده. نو د بتانو له پلټنې او باطلو او ناروا خبرو (دروغ، افتراء، غیبت او ناحقه گواهي) نه ځانونه وساتي.

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنْ

السَّمَاءِ فَتَخَطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾

یوازي د واحد او لاشريک ذات الله تعالى خالص بندگان شی، او له هغه سره (په ربوبیت کې) هیڅوک مه شریکوی. او څوک چې له الله تعالى سره بل څوک شریک کړی، مثال یې داسې دی لکه له هسک آسمان څخه چې په وچه دښته لږغېدلې، او مارغان یې په غوښو ټونکې وهی او تښتوی یې، او یا یې باد په کومه لیرې کنده کې راوغورزوی (یعنی د توحید له لور آسمان نه د شرک او کفر په کنده کې راپریوزی).

ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْكُمْ شَعْرَةَ اللَّهِ فإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾

دا دی (د حج پروگرامونه او د الله تعالى حدود او مقررات) او څوک چې د الله تعالى شعایر محترم وگڼی، همدغه (احترام یې په حقیقت کې) د زړونو تقوا ده.

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ

الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾

او ستاسو لپاره د قربانی په څارویو کې تر یوې ټاکلې مودې پورې (دنیوی او اخروی) گټې دی (ستاسو د سپرلې وسیله ده، شیدې او غوښې یې خورئ او له وړیو او پوستکي څخه یې هم گټه اخلئ) وروسته یې (د قربانی لپاره) بیت الله شریف ته راوړئ (او د الله تعالى په نوم یې ذبحه کړئ چې دغه ستاسو لپاره اخروی گټه ده).

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِّیَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلٰی مَا رَزَقَهُمْ

مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْتَهُكُمُ إِلَٰهٌ وَحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ

الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾

او د هر امت لپاره مو قربانی لازمه کړې چې د ذبحې په وخت کې ورباندې باید د الله تعالى نوم یاد شی، نو باید پوه شی چې ستاسو رب یوازي الله تعالى دی او باید یوازي د هغه احکامو ته غاړه کېږدئ. او (ای پیغمبره!) د الله تعالى دغو نیکو او تابعدارو بندگانو ته (د الهی رحمت او مهربانی) زیری ورکړه.

الَّذِينَ إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ
وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾

دا هغه ڪسان دي چي د الله د نوم په اوريدو سره يي زړونه ريږدي، او د صبر او لمانځه په وسيله د هر رنځ او مصيبت مقابله کوي، او له هغې روزي څخه چي مونږ ورپه برخه کړي، خيرات او صدقه ورکوي.

وَالْبَدَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا
اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا
الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

او (د هديي) اوبنان او نور غټ څاروي مو ستاسو لپاره د شعائر الله په نوم ټاکلي چي (په بڼه او څرپه ساتلو کي يي) ستاسو لپاره (دنيوي او اخروي) گټي پرته دي، په داسي حال کي چي په پوره نظم سره په يوه صف کي ولاړ وي د الله تعالی په نوم يي ذبحه کړي، او بيا چي له حلاليدو وروسته په ځمکه راپريوزي، غوښه يي وڅوري او صبر کوونکو او بي صبرو تنگلاسو او بي وزلو ته يي هم وويشي. په دې توگه مو څاروي ستاسو په واک کي درکړي بنيایي چي تاسو شکر وباسي.

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤها وَلَكِنْ يَنَالُهُ النَّقِيُّ مِنْكُمْ
كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

الله تعالی، نه ستاسو (د قرباني) غوښو ته اړتيا لري او نه يي وینو ته. بلکه تقوا مو ورته رسپيري، ترڅو د لارښوونو سره سم، الله تعالی په عظمت او لويي سره ياد کړي، او نيکانو او محسنينو ته (د الله تعالی د رحمت او مهرباني) زيری ورکړه.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ﴾

﴿٣٨﴾ كَفُورٍ

بیشکه چې الله تعالى له مؤمنانو ملاتړ کوي، او هيڅکله (له نعمتونو) منکر خاينان نه خوښوي.

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ

لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

(د جنګ او متقابلې حملو) اجازه ورکړې شوه هغو مظلومو (مؤمنو مهاجرينو ته چې جګړه ورباندې تحميل شوې ده) او الله تعالى د دوی د مرستې لپاره کامل قدرت لري.

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ

وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الصَّوَامِعُ وَبِيعَ

وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا

وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾

(دغه مظلومان) هغه کسان دي چې په ناحقه له خپلو کورونو ويستل شوي، (او هيڅ ګناه او جرم نه لري) بلکه همدومره يې ويل چې زمونږ رب، الله تعالى دی. او که الله تعالى د ځينو خلکو مخه په ځينو نورو، نه نيولی، نو (د عيسوی راهبانو) حجرې، (د عيسويانو) کليساوې، (د يهوديانو) عبادت خاني او (د مسلمانانو) جوماتونه به چې د الله تعالى ذکر پکې په کثرت سره روان دي، تخريب او نړول شوي وي. بې له شکه چې الله تعالى د خپل دين د ملاتړ کونکو مرسته کوي، او الله تعالى پياوړی او نه ماتيدونکی قوت دی.

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ

وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾

دا (مهاجر مظلومان) هغه کسان دی چې که (د ټولې) ځمکې واک اختیار او سلطنت ورته په لاس ورکړو، (بیا هم د الله تعالی نعمتونه، نه هیروى او له ذکر نه یې نه غافل کیږی بلکه) د لمانځه نظام قایموی، زکات ورکوی، خلک نیکو چارو ته هڅوی او له ناورو اعمالو یې راگرځوی، او (د کافرانو اوسنی غلبه او د مسلمانانو کمزوری حالت تر ابدې نه دی، بلکه الله تعالی دا قدرت او اختیار لری چې وروستی او قاطعانه فتح د مسلمانانو په برخه کړی، ځکه) د ټولو چارو عاقبت او انجام د الله تعالی په واک کی دی.

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾

او (ای پیغمبره! که دغه کافران) ستا پیغمبری او دعوت دروغ وگڼی، (کومه نوې خبره نه ده)، له دی وړاندې، د نوح، عاد او ثمود قومونو هم (خپل خپل پیغمبران) تکذیب کړی وو.

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾

او د ابراهیم او لوط قومونو هم.

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ

أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾

او د مدین خلکو هم همدغه لاره ونيوه او موسی هم دروغ وگڼل شو. نو مونږ کافرانو ته یو څه مهلت ورکړ، خو بالاخره مو په سخت عذاب راوښول، نو وگوره چې د انکار نتیجه یې څنگه (ناوړه او له عذاب ډکه) وه.

فَكَأَيُّ مَن قَرِيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ

عَلَى عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾

او مونږ ډیر داسې ښارونه چې خلک یې ظالمان وو، تباہ او تس نس کړی دی، چې اوس یې چټونه او دیوالونه نسکور پراته دی، او د اوبو څاگانې یې شری او متروکې، او قصرونه او ماڼۍ یې ډرې وړې او کنډوالې پاتې دی.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ

يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي

الْصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

آيا په ځمکه کې نه ګرځي چې (د تباھ شويو ودانيو د کنډوالو له ليدلو عبرت واخلي او) زړونه يې (د حق پيژندنې) پوهه او غوږونه يې (د حق) اوريدو قوت پيدا کړي، حقيقت دا دی چې سترګې نه دي رنډې، بلکه په سينو کې پراته زړونه رانده دي.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾

او (کافران) له تانه (د توکو او ملنډو په ډول) په تلوار سره عذاب غواړي، خو الله تعالى هېڅکله خپله وعده نه ماتوي، او ستا د رب په حساب، يوه ورځ، ستاسو له زرو کالو سره برابره ده (نو د عذاب تهديد، نه د اوږدې مودې تهديد دی او نه دروغجنه وعده ده).

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمَلَتْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْنَا إِلَيْهَا الْمَصِيرَ ﴿٤٨﴾

او مونږ (پخپل رحمت سره) ډيرو داسې ښارونو ته چې (خلک يې) ظالمان وو، مهلت ورکړ، خو بيا مو (د گناهونو د پرله پسې ارتکاب له امله په سخت عذاب سره) ونيول (د الله تعالى حضور ته له توبې او رجوع نه غير، اوږد ژوند او مهلت چاته هېڅ ګټه نه لري) او ټول بېرته زما حضور ته راګرځي (چې د خپلو اعمالو نتايج به وويني).

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾

(ای پیغمبره!) ټولو بشري پرګنو ته ووايه چې زه ستاسو لپاره يو ښکاره خبروونکی او اخطار درکوونکی يم تر څو د کفر او گناه نه ځانونه وساتي او د اسلام مستقيمه لار ونيسي، چې د ابدې نيکمرغۍ پړاو ته ورسې، که نه له ناوړه انجام سره به مخامخ شي).

فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾

نو څوک چې ايمان راوړي او نیک عملونه کوي، بېښه او نيکه روزی به يې په برخه وي.

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾

او څوک چې زمونږ د آيتونو (د باطل بنودلو لپاره) هلي ځلي کوي او فکر کوي چې مونږ به مغلوب کړي (او زمونږ د قدرت له قلمرو نه به وتښتي) د دوزخ هستوگن به وي .

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانَ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

او ستا نه وړاندې چې هر پيغمبر لېږل شوی، کله چې به يې (د خلکو د هدايت لپاره و عظ او نصيحت کاوه او يا به يې د الله تعالی آيتونه بيانول) نو شيطان به د خلکو په زړونو کې ډول ډول وسوسې او شبهات غورزول، خو الله تعالی د شيطان شبهات او وسوسې له منځه وړي او خپل آيتونه محکومې. بيشکه چې الله تعالی (په ټولو چارو او حالاتو) پوه او حکيم ذات دی (او هر کار يې له تدبير او مصلحت سره برابر دی).

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

(دغو شيطاني وسوسو او شبهاتو ته اجازه ورکول) د نفاق د ناروغانو او (د کفر او عناد له امله) د سخت زړو انسانانو امتحانول وو او بيشکه چې ظالمان له حق او حقيقت سره په دښمني کې ډير وړاندې تللي دي.

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ

او (دا هدف هم پکې پروت دی) چې عالمان او پوهان په دې پوه شي، چه (د الله تعالی د احکامو تطبيق او د شيطاني القاناتو له منځه وړل حق دی) نو په همدې قرآن ايمان راوړي او زړونه يې ورته راغب او راماتيري. او بيشکه چې الله تعالی، مؤمنانو ته (په دنيا کې) د هدايت د مستقيمي لارې (او په آخرت کې د جنت) لارښوونه کوي (اللهم اجعلنا منهم).

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَةٍ مِّنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ

بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ

او کافران به تر هغه د مبارک قرآن په باب په شک او تردید کې وې، چې ناڅاپه ورباندې د قیامت ورځ راشي، او یا یې د عقیمې (منحوسې او بې خیره) ورځې عذاب راوښيي (چې د خلاصون هیڅ رو ګوډر ترې نشته).

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

په دغه ورځ به واکمني او سلطنت یوازې د الله تعالی لپاره ځانګړې وي، او هماغه ذات به د خلکو ترمنځ وروستی قضاوت او فیصله کوي، نو هغه کسان به چې ایمان یې راوړی او نیک عملونه یې کړي، له نعمتونو ډکو جنتونو ته ورځي.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

مُهِيٓمٌ

او هغوی چې کافران دي او زموږ آیتونه یې دروغ ګڼلي، سپکوونکي عذاب به یې په برخه وي.

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا

لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ

الرَّازِقِينَ

او هغو کسانو ته به چې د الله تعالی په لاره کې یې هجرت کړې، بیا وژل شوي، یا پخپل مرګ وفات شوي، الله تعالی نیکه روزی ورکړي، بېشکه چې الله تعالی تر ټولو ښه روزی ورکوونکی دی.

لَيَدْخِلْنَّهُمْ مِّنْ دُونِ أَيْدِيهِمْ مِّنْ دُونِ أَيْدِيهِمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ

او په هغو ځايونو کې به يې هستوگنه وي چې د دوی خوبښ وي، بې له شکه چې الله تعالی په هر څه پوه او د پوره زغم لرونکی ذات دی.

❖ ذَلِكْ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوِقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ

لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾

(د کافر او مؤمن د سرنوشت په حقله همدغه حکم دی چې بیان شو) او هغه څوک چې د ورسره شوی زور زیاتې په اندازه، له تیرې کونکې څخه بدله واخلي، او وروسته ورباندې بیا هم ظلم او تیرې وشي (او مظلوم واقع شي) نو الله تعالی به يې مرسته او ملاتړ وکړي، ځکه الله تعالی (د خپل عادت او سنت سره سم د مظلوم ملاتړ کوي، «واتق دعوة المظلوم فانه ليس بينها و بين الله حجاب») بيشکه چې الله تعالی ډير زیات عفو کونکی او بښونکی ذات دی (او بندگان يې هم باید پخپل منځي شخصي او ټولنيزو معاملاتو او شخړو کې د عفوې او بښنې لار خپله کړي).

ذَلِكْ يَا اللَّهُ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي

الَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾

(دغه د ظالم په مقابل کې د مظلوم مرسته د الله تعالی په کامل صلاحیت او طاقت کې ده) ځکه الله تعالی دی چې شپه په ورځ او ورځ په شپه بدلوي او (لکه څنگه چې د شپې تیاره د ورځې په رڼا له منځه وړي، همداسې به د کفر او شرک تاریکي د اسلام د روښانه لمر په واسطه له منځه یوسي) بيشکه چې الله تعالی هره خبره اوري او د هر عمل لیدونکی ذات دی.

ذَلِكْ يَا اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ

الْبَاطِلُ وَأَنْتَ اللَّهُ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾

(د خلقت د جهان په ټولو چارو کې د الله تعالی کامل قدرت) د دې حقیقت ښکارندوی دی چه یوازې د الله تعالی ذات حق دی، او هغه څه چې مشرکان يې د الله تعالی نه غیر، عبادت کوي، باطل او ناحقه دی، او یقیناً چې الله تعالی د لویې او عظیمې مرتبې څښتن ذات دی.

الْمُتَرَاتِبَ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ

مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾

(ای انسانه!) آيا نه ويني چي الله تعالى له آسمانه اوبه نازلوي چي خمکه ورباندي خروبه او بنيرازه شي. بيشکه چي الله تعالى لطيف (يعني له انساني فکر نه د ما فوق کارونو سرته رسوونکي) او باخبره ذات دی.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَنِيُّ

الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

د آسمانونو او خمکي ټول مخلوقات او موجودات، د هغه په واک اختيار کي دی، او بيشکه چي الله تعالى له هر څه او هر چا بي نيازه او پخپله ستايل شوی ذات دی.

الْمُتَرَاتِبَ اللَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ

وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ

لِرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾

(ای انسانه!) آيا په دي نه پوهيږي چي الله تعالى د خمکي ټول موجودات، او هم هغه کبنتي چي د هغه په فرمان په سمندر کي گرځي، ستاسو تابع او مسخر کړي دي؟ او آسمان يي ټينگ ساتلي چي د هغه له اجازي پرته، په خمکه راپري نه وځي؟ او بيشکه چي الله تعالى په ټولو خلکو باندي زړه سواند او مهربان دی.

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ

لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾

(الله تعالى) هغه ذات دی چي تاسو ته يي ژوند درکړی، بيا مو وفات کوي او بيا مو راژوندي کوي (همداسي به هغه ولسونه چي سوونه کلونه د کفر او جهل په روانی مرگ مړه وو، هم د ايمان او معرفت په روح سره بيا راژوندي کړي) ربنتيا چي انسان پير ناشکره دی (او د الله تعالى د دغه لوی او عظيم نعمت شکر نه په خای کوي).

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُكَ فِي الْأَمْرِ

وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾

د هر امت لپاره مو يو ټاکلی عبادت غوره کړی چې بايد سرته يي ورسوي، نو(ای پیغمبره!) دوی بايد په دغه باب ستا سره جارو جنجال ونه کړی او ته د خپل رب لوری ته د خلکو رابللو ته دوام ورکړه، بیشکه چې ته په حقه لاره روان يي.

وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

او که دوی ستا سره له دښمنی ډک بحثونه او جنجالونه کوي، ورته ووايه چې الله تعالى ستاسو په ټولو کړنو ډير ښه پوهیږي

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ

تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾

الله تعالى به د قیامت په ورځ د هغو مسایلو په باب چې تاسو پکې اختلافات لری، قضاوت او فیصله وکړی ترڅو د جنت مستحق مؤمنان او د دوزخ لپاره مستحق جگړه ماران او د حق دښمنان له یو بل نه جلا او تفکیک شی.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ

إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾

آیا نه پوهیږي چې الله تعالى د آسمان او ځمکې په ټولو چارو ډير ښه خبر دی. (ستاسو ټول اعمال د لوح محفوظ) په کتاب کې ثبت دی او یقیناً چې (په دغه کتاب کې د اعمالو ثبتول) د الله تعالى لپاره ډير آسان کار دی.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُم بِهِ عِلْمٌ

وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٧١﴾

او(مشرکان)د الله تعالى په ځای، د داسې باطلو خدایانو پرستش کوی چې نه یې الله تعالی د حقانیت لپاره کوم حکم او سند رالیرلی او نه یې دوی پخپله د ربوبیت د اثبات لپاره کوم علمی استدلال لری، او ظالمان به د قیامت په ورځ هېڅ مرستندوی او ملاتړی ونه لری.

وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتَلَوْنَ عَلَيْهِمْ
ءَايَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْبِئِكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

او کله چې هغوی ته زمونږ روښانه آیتونه ولوستل شی، د کافرانو په څیرو کې د انکار او غضب نښې راڅرګندې شی، او نږدی ده چې(د قهر او غضب له زوره) د الهی آیتونو په لوستونکو باندې وروډانګی. ورته ووايه چې(ستاسو له دغه قهر او غصې نه به) یو بدتر شی دروښایم، او هغه(د دوزخ) اور دی چې الله تعالی یې وعده له کافرانو سره کړې او یقیناً چې د ورته لپاره ډیر بد ځای دی.

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٍ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ ءَايَاتِ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ
يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ
وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾

ای انسانی پرګنو! (ستاسو او ستاسو د باطلو خدایانو لپاره) یو مثال وړاندې کیري(نو په غور او دقت یې) واورئ: یقیناً هغه څه چې تاسو یې د الله تعالی په ځای عبادت کوی، که ټول سره راټول(او د یوبل همکاران شی) د یوه مچ د پیدا کولو وس او طاقت نه لری او که مچ ورنه کوم شی پورته کړی نو بیرته یې ترې اخستلی هم نشی، نو کمزوری دی مطالبه کوونکی(مشرکین، او کمزوری دی هغوی چې مطالبه ورنه کیري(بوتان).

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾

دوی لکه څنگه چې لازمه ده، الله تعالی یې په رښتیني توګه نه دی پیژندلی، بیشکه چې الله تعالی پیاوړی او نه ماتیدونکی برلاسی ذات دی.

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾

الله تعالی د پریښتو او انسانانو له ډلو، پیغمبران ټاکلی (ترڅو پریښتي وحی واخلی او پیغمبرانو ته یې ورسوی او پیغمبران یې د وعظ او تبلیغ په ترڅ کې خلکو ته ابلاغ کړی) یقیناً الله تعالی (د ټولو خبرو) اوریدونکی او (د ټولو کړنو) لیدونکی ذات دی.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾

(الله تعالی) د ټولو (رسولانو، پریښتو او انسانانو او ټولو مخلوقاتو) په تیرو کړنو او حالاتو او د راتلونکو نسلونو (په اعمالو او سرنوشت) ډیر ښه پوهیږی، او د ټولو کارونو عواقب هم بیرته الله تعالی ته ورګرځی.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعَبُدُوا رَبَّكُمْ
وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾

ای ایمان لرونکو! په رکوع او سجدو سره د خپل رب عبادت وکړی او نیکو چارو ته مخه کړی، ترڅو مو ابدی بریالیتوب او نیکمرغی په برخه شی.

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۗ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ
 فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۗ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۗ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ
 قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
 النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
 فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ

او د الله تعالى په لار کې د اصولو او مقرراتو سره سم جهاد وکړی، هغه تاسو غوره کړی یاست او په دین کې یې درباندي سخت او له توان طاقت نه پورته احکام نه دی وضع کړی، نو د خپل پلار ابراهیم د دین لاره تینګه کړی. الله تعالى تاسو هم پخوا او هم په دې (قرآن کې) د مسلمانانو په نوم یاد کړی تر څو پیغمبر په تاسو، او تاسو بیا په ټولو بشری پرځنو د گواهی ویاړ ولری، نو د لمانځه نظام تطبیق کړی، زکات ورکړی او الله تعالى ته د تقرب هڅه وکړی، هغه ستاسو حقیقی سرپرست او مرستندوی دی، رښتیا هم څه ښه سرپرست او څومره ښه او غوره مرستندوی.

« تمت سورة الحج بفضل الله و عونہ، والحمد لله رب العالمین.»

=====